

تأملی در صحنه قیامت

انسان فاسقی که جزبه پرده‌داری نمی‌اندیشد، برای این که از این دنیای بی‌ارزش، بیشترین بهره را بگیرد، حاضر است همه آینده خودش را خراب کند و هر موقع سخن از آن می‌شود، اصلش را زیر سؤال ببرد و بگوید:

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ

(از روی مسخره) می‌پرسد: روز قیامت کی خواهد بود؟

اولاً ریشه این سؤال از مرض قلبی «پرده‌داری» است، این را خودش هم می‌داند. ثانیاً اگر واقعاً می‌خواهد بداند قیامت چه زمانی است، پس باید خوب توجه کند، البته اگر تحمل شنیدن سختی‌های این روز را دارد:

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ (۷) وَ خَسَفَ الْقَمَرُ (۸) وَ جُمِعَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ (۹) يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ
أَيْنَ الْمَفَرُّ (۱۰) كَلَّا لَا وَزَرَ (۱۱) إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ (۱۲) يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا
قَدَّمَ وَ أَخَّرَ (۱۳)

باید بداند، هنگامی که چشم از شدت وحشت خیره شود (۷) و ماه بی‌نور گردد (۸) و خورشید و ماه گرد آیند [و به همدیگر برسند] (۹) آن روز انسان می‌گوید: گریزگاه کجاست؟ (۱۰) نه! گریزگاه مجوید، هیچ پناهگاهی وجود ندارد. (۱۱) آن روز بازگشت همگان فقط به سوی پروردگار تو و قرارگاه تنها در حضور اوست. (۱۲) در آن روز انسان را از آن چه پیش فرستاده (کارهای نیک یا بدی که خود کرده) و از آن چه بعد آورده (سنت‌های پسندیده یا ناپسندی که بر جای نهاده است) آگاه می‌کنند. (۱۳)

هرچند که انسان نیاز به این اطلاعات ندارد، زیرا با همه عذرتراشی‌ها، خودش می‌داند چه کرده است...

سوره مبارکه قیامة
آیه ۳ و ۷-۱۳

